

SVĒTIE RAKSTI UN PRAVIETOJUMI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 53:1-12; Dan. 7:13, 14; 2. Pēt. 1:16-20; Mat. 17:1-6; 2. Tim. 3:15-17.

ATMIŅAS PANTS:

“Turklāt mums ir praviešu vārds, kas ir vēl stiprāks, un jūs darāt labi, tam pievēršoties kā degošai lāpai krēslainā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs.” (2. Pēt. 1:19)

Surpinot pētīt Pētera vēstules, ir jāievēro viens: cik pārliecināts un noteikts Pēteris ir par to, ko viņš raksta. To pašu mēs varam redzēt ar Pāvilu: skaidra un stipra pārliecība par to, ko viņš sludina par Jēzu Kristu un krustu.

Šīs nedēļas pantos mēs ieraudzīsim šo Pētera pārliecību vēl skaidrāk. Un viņš mums pat pasaka, kāpēc viņš ir tik drošs. Mēs neticam, kā viņš saka, “sagudrotiem stāstiem” (2. Pēt. 1:16) – tādiem, kas veido tā laika pagānu reliģijas. Tā vietā Pēteris divu iemeslu dēļ bija pārliecināts par to, kam viņš tic.

Pirmkārt, viņš bija “mūsu Kunga Jēzus Kristus” aculiecinieks (2. Pēt. 1:16). Bet otrs ir “drošais praviešu vārds” (2. Pēt. 1:19, RV), un tas varbūt ir vēl svarīgāk, jo jebkurš nevar būt aculiecinieks. Pēteris atkal atgriežas pie Bībeles, norādot uz Rakstiem kā uz drošu liecību par Jēzu, īpaši uz pravietiskajām daļām, kas runā par Viņu. Nav šaubu, tās ir tās pašas sadaļas, uz kurām atsaucās Jēzus, norādot uz Sevi (Mat. 26:54, Lūk. 24:27). Ja Jēzus un Pēteris ņēma Bībeli tik nopietni, vai gan mēs varam uzdrošināties darīt citādi?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 3. jūnijā.

Jēzus Vecajā Derībā

Pēteris raksta savas vēstules ar pārliecību. Viņš zina, ko viņš runā, jo viņš zina, par ko viņš runā. Un viens iemesls ir tas, ka viņš zina – Jēzus ir tas, uz ko norādīja Vecās Derības pravieši. Pētera uzticība rakstītajam Vārdam bija tas, kas palīdzēja viņam iepazīt Vārdu, kas "tapa miesa" (Jāņa 1:14).

1. Pēt. 1:10-12 Pēteris norāda saviem lasītājiem uz ebreju Bībeli, uz senatnes praviešiem un ko viņi mācīja par Jēzu. Kā raksta Pēteris, Svētais Gars Vecajā Derībā atklāja divas izšķiroši svarīgas patiesības par Jēzu: Kristus ciešanas un tām sekojošo godību (1. Pēt. 1:11). Šīs divas līnijas vijas cauri visai ebreju Bībelei.

*Ko šie panti kopā māca par to, ko Vecā Derība paredzēja attiecībā uz Jēzu?
Ps. 22; Jes. 53:1-12; Zah. 12:10, 13:7; Jer. 33:14, 15; Dan. 7:13, 14. _____*

1. Pēt. 1:10-12 Pēteris pārliecina savus lasītājus, ka viņi ieņem ļoti īpašu vietu glābšanas vēsturē. Viņiem ir atklāts daudz vairāk nekā senatnes praviešiem. Pravieši patiešām runāja savam laikam, bet viņu vēsts svarīgas daļas netika piepildītas līdz pat Kristus nākšanai.

Kaut kas no tā, ko pravieši paredzēja, piepildījās tikai laikā, kad dzīvoja Pētera lasītāji. Viņa laikabiedri varēja dzirdēt no tiem, kas sludināja evaņģēliju "Svētajā Garā, kas no debesīm sūtīts" (1. Pēt. 1:12). Dzirdējuši viņiem sludināto evaņģēliju, ļaudis daudz detalizētāk par senatnes praviešiem ieraudzīja Pestītāja ciešanu un pazemojumu realitāti un raksturu. Protams, viņiem tāpat kā mums būs jāgaida uz "godību pēc tam" (1. Pēt. 1:11). Tā kā šo pravietojumu pirmā daļa ir piepildījies, mēs varam būt droši, ka arī pēdējā daļa piepildīsies.

*Kādus Bībeles apsolījumus jūs esat redzējuši piepildāmius savā dzīvē?
Uz kuriem jūs vēl joprojām gaidāt, ko tie jums nozīmē, un kā jūs varat mācīties turēties pie tiem, lai arī kas notiktu? _____*

Godības aculiecinieki

Izlasi 2. Pēt. 1:16-18. Kādi citi pierādījumi Pēterim ir ticībai Jēzum? _____

Paralēli pravietiskajam vārdam Pēteris bija arī aculiecinieks tam, ko viņš sludināja. Kristietība, viņš teica, nebalstās uz "sagudrotiem stāstiem" (2. Pēt. 1:16), bet uz reāliem notikumiem vēsturē – notikumiem, ko viņš pats bija redzējis.

Evaņģēlijos mēs lasām, ka Pēteris bijis klāt daudzos svarīgos Jēzus dzīves un kalpošanas notikumos. Viņš piedzīvoja sludināšanu, mācīšanu un brīnumus. Sākot ar vienu no pirmajiem brīnumiem ar zivi (Lūk. 5:4-6) līdz pat Jēzus satikšanai Galilejā pēc Viņa augšāmcelšanās (Jāņa 21:15), Pēteris visam bija aculiecinieks.

Izlasi 2. Pēt. 1:17, 18. Kuru notikumu Pēteris īpaši izcēla kā personīgi piedzīvotu? Kāda bija šī notikuma īpašā nozīme? _____

Pēteris izgaismo specifisku notikumu: Jēzus apskaidrošanu. Jēzus bija pagriezies Pēterim, Jēkabam un Jānim līdzīgi uz kalna virsotni, lai lūgtu (Lūk. 9:28). Esot tur kopā ar viņiem, Jēzus tika pārvērstš viņu acu priekšā. Viņa seja spīdēja un Viņa drēbes kļuva žilbinoši baltas (Mat. 17:2, Lūk. 9:29). Viņam pievienojās Mozus un Elija, un balss no Debesīm teica: "Šis ir mans mīļotais Dēls, uz ko Man labs prāts." (Mat. 17:5)

Pēteris bija pieredzējis daudz, ceļojot kopā ar Jēzu, tomēr šis gadījums bija īpašs. Tas atklāj Jēzu kā Dieva Dēlu; tas atklāj, ka Viņa laiks virs zemes tika pavadīts saskaņā ar Dieva plānu un ka Viņam bija īpašas attiecības ar Tēvu. Pat ar visu to, ko Pēteris bija redzējis vai redzēs, šis notikums – kas ietvēra "šo balsi .. no debesīm" (2. Pēt. 1:18) – bija tas, kam viņš pievērsās šajā vēstulē.

Padomā, kāds notikums vai notikumi ir atstājuši dziļu un ilgstošu ietekmi uz tavu garīgo dzīvi un ticību. Kas tas bija, kā tas tevi ietekmēja, un ko tas tev nozīmē vēl šodien? Kā tu domā, kāpēc tam bija tāda ietekme? Līdzdali savas atbildes Bībeles izpētes grupā! _____

Rīta zvaigzne mūsu sirdīs

"Turklāt mums ir praviešu vārds, kas ir vēl stiprāks, un jūs darāt labi, tam pievēršoties kā degošai lāpai krēslainā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs." (2. Pēt. 1:19) Izlasi rūpīgi šo pantu. Ko Pēteris pasaka tādu, kas ir svarīgs pat mūsdienās? _____

Šeit tāpat kā daudzās vietās Bībelē (1. Moz. 1:4, Jāņa 1:5, Jes. 5:20, Ef. 5:8) ir runāts par gaismas nodalīšanu no tumsas. Pēterim Dieva Vārds spīdēja kā gaisma "krēslainā" vietā (citi tulko šo vārdu kā "tumšs", arī kā "netīrs", "nolaists"). Tāpēc viņš ir tik drošs, ka mums ir jāpievēršas šai gaismai, lai tai sekotu, līdz "uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs". Mēs esam kritušas būtnes, dzīvojam kritušā, tumšā pasaulē. Mums ir vajadzīgs pārdabisks Dieva spēks, lai izklūtu ārā no šīs tumsas uz gaismu, un šī gaisma ir Jēzus.

Pēteris norāda saviem lasītājiem uz mērķi. Daži domā, ka izteiciens "līdz uzausīs diena" attiecas uz Jēzus otro nākšanu. Lai gan tā noteikti ir mūsu lielākā cerība, ideja par "rīta zvaigzni", kas uzlec mūsu sirdīs, izklausās tuvāka un personīgāka. "Rīta zvaigzne" attiecas uz Jēzu (Atkl. 2:28, 22:16). Viņa uzlēkšana sirdī, šķiet, ir Jēzus iepazīšana, pilnīga pieķeršanās Viņam un dzīvā Kristus realitātes piedzīvošana personīgajā dzīvē. Jēzum nevajadzētu būt tikai doktrinārai patiesībai. Viņam vajadzētu būt mūsu pastāvēšanas centrā un mūsu cerības un ticības avotam. Tā Pēteris nodibina skaidru saikni starp Dieva Vārda pētišanu un glābjošām attiecībām ar Jēzu, "rīta zvaigzni".

Un, protams, ja gaisma apspīdēs mūs, mēs to atstāsim tālāk. "Visai zemei ir jātiek apgaismotai ar Dieva patiesības godību. Gaismai ir jāspīd visās zemēs un uz visiem ļaudīm. Un tai ir jāatspīd no tiem, kas šo gaismu ir saņēmuši. Rīta zvaigzne ir uzlēkusi pār mums, un mums ir jāizstāro šī gaisma uz to ceļu, kas atrodas tumsā." (Ellen G. White "Christian Experience and Teachings of Ellen G. White" p. 220)

Kā Vārda personīga pētišana palīdz tev labāk iepazīt Jēzu? _____

Praviešu vārds, kas ir vēl stiprāks

Izlasi 2. Pēt. 1:19-21. Par kādiem pravietojumiem Pēteris runā? Ko viņš domā, sakot, ka neviens Rakstu pravietojums nav patvaļīgi skaidrojams? _____

Uzsverot, ka kristietība nav balstīta uz "sagudrotiem stāstiem" (2. Pēt. 1:16), Pēteris piedāvā divu veidu pierādījumus: 1) aculiecinieku liecība (2. Pēt. 1:16-18), 2) Rakstu pravietojumi (2. Pēt. 1:19-21), arguments, ko viņš izmantoja jau iepriekš (1. Pēt. 1:10-12).

Pēteris arī apliecina, ka "neviens Rakstu pravietojums nav patvaļīgi skaidrojams" (2. Pēt. 1:20). To sakot, Pēteris mums neaizliedz Rakstu pētišanu kā tādu. Tas nesaskanētu ar domu, kas izteikta 1. Pēt. 1:13: "apjozuši savus prāta gurnus" jeb "sagatavojuši savus prātus darboties". To arī neteiktu cilvēks, kurš iepriekš uzteica senatnes praviešus par neatlaidīgu pravietojumu pētišanu (1. Pēt. 1:10).

Ko tad Pēteris domāja? Jaunās Derības draudze virzījās uz priekšu un pētīja kopā. Kristieši bija daļa no lielākas miesas (1. Kor. 12:12-14). Un Pēteris šeit brīdina pret tāda veida studijām, kurās kāds atmet ticīgo kopienas kopīgo uzskatu. Mijiedarbojoties ar citiem, mēs varam augt kā kopiena. Gars strādā ar kopienu un tajā esošajiem cilvēkiem. Uzskatus var līdzdalīt, noslīpēt un padziļināt. Bet tas, kurš strādā viens, atsakoties no citu līdzdalības, visdrīzāk nonāks pie nepareiziem skaidrojumiem, īpaši ja runa ir par pravietojumiem.

Nākamajos pantos mēs varam atrast labu iemeslu Pēterim izdarīt šo novērojumu. Viņš raksta kristiešiem, kuru vidū ir viltus pravieši un viltus skolotāji (2. Pēt. 2:1). Pēteris aicina viņus pakļaut savus Rakstu skaidrojumus draudzes kā kopveseluma spriedumam. Cik daudz cilvēku ir ieslīguši fanātismā un maldos, jo ir atteikušies ņemt vērā Gara vadītas ticīgo kopienas padomu! Tās bija briesmas toreiz un ir arī tagad.

Kāpēc ir tik svarīgi būt atvērtam pret draudzes kopējiem padomiem?

Vienlaikus kur ir robeža, cik tālu mums vajadzētu pakļauties citu spriedumiem?

Vārds mūsu dzīvē

Kā mēs redzējām, Pēteris lika lielu uzsvāru uz Svētajiem Rakstiem. 2. Pēt. 1:19-21 ir spēcīgs apstiprinājums Rakstu dievišķajai inspirācijai un Bībeles svarīgumam mūsu kristīgajā pieredzē. Viņa doma ir skaidri izteikta 2. Pēt. 1:21. Bībele nav cilvēka gribas produkts, cilvēka izgudrojums, kā tas ir ar citām grāmatām. Tā ir grāmata, kas ir radusies Svētā Gara spēkā ar "svētu Dieva vīru" starpniecību.

Izlasi 2. Tim. 3:15-17. Kā šie panti palīdz mums saprast Rakstu lomu mūsu dzīvē? Kā tie padara iedarbīgu patiesību 2. Pēt. 1:19-21? _____

Pēc tam, kad Pāvils bija brīdinājis Timoteju par briesmām, kas draud viņam un draudzei, viņš dod īsu skaidrojumu Rakstu svarīgumam. "Visi Dieva iedvesotie Raksti ir noderīgi mācībai, grēka atmaskošanai, labošanai, audzināšanai taisnīgumā." (2. Tim. 3:16)

Aplūkosim šos trīs punktus.

Mācība: tas, ko draudze māca. Tā izsaka kopienas ticību attiecībā uz dažādām Bībeles tēmām, kas tiek uzskatītas par īpaši svarīgām Dieva Vārdā. Ideālajā variantā katrai doktrīnai vajadzētu būt vērstai uz Kristu un mācīt dzīvot saskaņā ar "pilnīgo Dieva gribu" (Rom. 12:2, ASV).

Vadišana. Pāvils saka Timotejam, ka Raksti ir noderīgi "grēka atmaskošanai, labošanai, audzināšanai taisnīgumā" (2. Tim. 3:16). Pēteris izsaka līdzīgu domu, sakot, ka pravietojumi Rakstos ir kā lāpa, kas spīd tumšā vietā (2. Pēt. 1:19). Citiem vārdiem, Raksti ir vadonis jautājumos, kā mums vajadzētu dzīvot savu dzīvi un kāda ir pareiza un nepareiza uzvedība. Svētā Gara iedvesmotie Raksti nav nekas cits kā Dieva atklātā griba.

Gudrība, lai nonāktu pie pestīšanas. Sakot, ka Raksti dod mums gudrību, lai mēs nonāktu pie pestīšanas (2. Tim 3:15), Pāvils norāda, ka Raksti norāda uz Jēzu. Glābšana ir balstīta uz ticību, ka Jēzus ir nomiris par mūsu grēkiem.

Mācība, morāla vadība, glābšanas atziņa: nav brīnums, ka Dieva Vārds ir kā degoša lāpa "krēslainā vietā, līdz kamēr uzausīs dienu un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs" (2. Pēt. 1:19).

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

"Katrai saprātīgai būtnei par pirmo un augstāko pienākumu jāuzskata iepazīšanās ar Rakstiem, lai uzzinātu, kas ir patiesība, lai pēc tam varētu staigāt šinī gaismā un iedrošināt arī citus sekot savam piemēram. Mums ik dienas vajadzētu čakli pētīt Bībeli, atmetot katru svešu domu, bet salīdzinot vienu Rakstu vietu ar otru. Ar Kunga palīdzību mums pašiem jāveido savi uzskati, jo mums pašiem par sevi būs jāatbild Dieva priekšā.

Izglītoti vīri visskaidrākās Bībeles patiesības ir ietinuši šaubās un tumsā. Pretendēdami uz lielu gudrību, tie māca, ka Rakstiem ir mistiska, noslēpumaina un garīga nozīme, kas lietotajā valodā nav saskatāma. Tādi vīri ir viltus mācītāji. Jēzus par tādiem sacīja, ka tie "neprot Rakstus, nedz Dieva spēku". (Marka 12:24) Bībeles valodu vajadzētu izskaidrot atbilstoši tās acīm redzamajai nozīmei, ja vien dotajā gadījumā nav lietoti simboli vai ilustrācijas. Kristus ir apsolījis: "Ja kāds grib darīt Viņa prātu, tas saprātis." (Jāņa 7:17) Ja tikai cilvēki lasītu tā, kā Bībelē uzrakstīts, ja viltus mācītāji nemaldinātu un nemulsinātu viņu prātu, tad tiktu paveikts darbs, kas iepriecinātu eņģeļus un Kristus ganāmpulkā ienāktu tūkstoši un atkal tūkstoši, kas tagad klīst maldu ceļos." (E. Vaita "Lielā cīņa" 598., 599. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādi vēl svarīgi principi ir iesaistīti skaidras Rakstu nozīmes meklēšanā?
2. Mārtiņš Luters rakstīja, ka "Raksti ir gaisma paši sev". Ar to viņš domāja, ka Bībelē ir vienotība un ka vienu daļu var izmantot, lai palīdzētu izprast citas. Kādus dažus piemērus šim principam jūs varat atrast?
3. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz pirmdienas jautājumu par notikumu vai notikumiem, kas ir ietekmējuši jūsu kristīgo pieredzi. Kas šiem notikumiem ir kopīgs (ja ir)? Ko jūs varat mācīties cits no cita pieredzes?
4. Ja kāds jums jautātu, kā Bībeles pētīšana var padziļināt jūsu staigāšanu ar Kungu, ko jūs atbildētu? Kādus principus jūs esat mācījušies no savas Kunga Jēzus meklēšanas pieredzes, pētot Viņa rakstīto Vārdu?